

Un tast de... 'Ubuntu',
de Raül Romeva NACIONAL. Planes 10 i 11

Protagonistes **Xavier Vendrell**
Exconseller de Governació Nacional. Planes 16 i 17

EL PUNT AVUI +

2,50€

DIUMENGE • 4 d'octubre del 2020. Any XLV. Núm. 15502 - AVUI / Any XLII. Núm. 14372 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT NACIONAL. Planes 6 i 7

Les urnes 'oblidades' de l'1-0

Mig miler d'urnes i un centenar d'ordinadors i tauletes **comissades** el dia del referèndum continuen en **dependències policials**

Concentració al voltant del TSJC a Barcelona convocada ahir per la Plataforma 3-0 per reclamar la llibertat dels presos polítics ■ ACN

El 3-0 assenyala el rei i els jutges

NACIONAL. Plana 8

118119-1203561L

ESPAI PISCINES

GRQP Ens banyem?
POOL LINE
BOTIGUES A BANYOLES I OLOT
DELEGACIÓ MARESME
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com

JxCat aposta per una estratègia de confrontació amb l'Estat

Defensa la vigència de l'1-0 i només veu un nou referèndum si és pactat i vinculant

NACIONAL. Plana 8

137277-1127258w

Farré accessibilitat

pujaescales
tel. 609 314 500 www.farre.es

PUNT DE VISTA

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

Conselldelectors:

Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Keep calm

Miquel Berga

Tic-tac

Es relloctges ens permeten pensar que controlem el temps: són una joguina innocent per trampejar les respostes impossibles al gran enigma. Els humans som especialment dotats per trobar solucions imaginatives a les coses que no tenen resposta. La invenció de Déu per explicar l'origen de tot plegat és una de les més sonades. Però tornem als relloctges... i a la literatura. Un finíssim crític literari anglès, Frank Kermode, es va adonar que del soroll dels relloctges en dèiem tic-tac (*tick-tock*, en anglès) quan, per poca oïda que un tingui, tothom sap que, els relloctges, si de cas, fan tic-tic-tic, en una seqüència monòtona i constant. En aquesta petita trampa semàntica, en això de dir-ne tic-tac del tic-tic, el crític en va extreure una teoria per explicar el fenomen de la literatura. La podríem resumir així: en la vida real, l'home neix i mor "enmig de les coses" (del tic-tic-tic) i ningú pot saber com acaba la seva vida ni recordar el moment en què va començar. En la ficció literària, en canvi, és possible donar un sentit al final i ordenar significativament la seqüència temporal. La literatura, doncs, és una invent per oferir patrons coherents al caos de la vida. El temps narratiu permet "encapsular" històries que tenen principi (el tic) i final (el tac). En el desordre de la vida i de la història res d'això és possible. A títol individual, el que recordem no coincideix mai amb el que hem viscut realment (a vegades la discordança és escandalosa). I en l'àmbit col·lectiu vivim entre les mentides dels vencedors i els autoenganys dels perdedors. Ens queda la ficció per posar una mica d'ordre a la realitat.

EDITORIAL

L'individualisme negatiu de Trump

Quatre anys després d'arribar a la Casa Blanca, Donald Trump ha estat incapaç de fer realitat el seu eslògan: Amèrica tornarà a ser gran una altra vegada. L'economia malferida i la desbocada pandèmia de la Covid –amb el seu positiu inclòs– han frustrat les promeses buides, tan ben embolicades en el populisme dretà. En canvi, pel que fa als exabruptes i a les proclames tronades, el president dels Estats Units ha superat totes les expectatives. En tenim un exemple clamorós en la retransmissió del primer debat cara a cara amb el candidat demòcrata Joe Biden, que va servir per projectar una vegada més la penosa imatge d'un fatxenda al capdavant de la pri-

mera potència mundial amb possibilitats reals d'estar-hi quatre anys més. Tot i la importància d'aquesta mena de debats, en la pràctica resulten menys determinants del que podria semblar. Hillary Clinton va guanyar el seu enfrontament dialèctic amb Trump i després va estavellar-se a les urnes. El fenomen Trump, a més, arriba a la cita electoral amb una acumulació d'escàndols –el darrer referent a l'incompliment de les seves obligacions fiscals– que l'han desgastat menys del que els seus rivals desitjarien. Amb un país indignat per la irresponsable resposta a la pandèmia, també de manera especial pels excessos policials contra la població afroamericana, Trump par-

teix en desavantatge davant d'un oponent que sap cuidar molt més les formes i que aporta un programa més curós amb les minories i amb la convivència. Però això precisament el converteix novament en un rival terrible. El candidat republicà sap que hi ha un missatge capaç de calar en l'Amèrica profunda aprofitant la desafecció provocada per una classe política massa professionalitzada i allunyada del carrer. És el missatge antisistema, de l'individualisme que reclama conservar el dret a armar-se contra enemics reals o ficticis, el de l'enriquiment personal i el de l'egoisme col·lectiu. Un missatge que desgraciadament podria tornar a tenir premi.

La foto

30 anys de la reunificació d'Alemanya i la inauguració de l'East Side Gallery, la part del mur convertida en recordatori artístic, amb l'obra 'Parlo d'amor', del català Ignasi Blanch ■ ACN

La frase del dia

Carles Puigdemont

PRESIDENT DE LA GENERALITAT A L'EXILI

“El 3-0 el rei es va posar al capdavant d'un cop d'estat perpetrat sobretot pels jutges i la policia contra el que diu la Constitució”

De set en set

Es diu que una sentència judicial és “exemplaritzant” quan busca prevenir delictes similars; se suposa que, com més gran sigui la pena per al condemnat i més notorietat obtingui, més útil serà com a via dissuadir els potencials delinqüents. Excepte en el cas de La Manada, en què va costar dues sentències que fossin condemnats per violació i no abús sexual, els darrers anys s'ha demostrat que la justícia espanyola té molta tirada a utilitzar el dret penal de forma exemplaritzant. Hem vist condemnes a tuitaires que tenien l'objectiu de limitar certes opinions a les xarxes socials. Hem viscut la condemna contra els joves d'Altsasu,

Càstigs exemplars

Marina Llansana Rosich

que clarament buscava donar una lliçó als joves independentistes bascos. O la condemna de Cuixart i Sánchez a nou anys de presó per haver pujat a un cotxe de la Guàrdia Civil, amb la finalitat concreta d'atemorir la societat civil organitzada. Per no parlar dels polítics catalans empresonats i inhabilitats com a “avis per a navegants” per als que els succeeixin en el càrrec. Podríem omplir totes les pàgines d'aquest diari amb exemples similars. I també de proves que demostren que, quan es tracta de causes polítiques, les sentències exemplaritzants no només són dissuasives, sinó que carreguen de raons a aquells qui les defensen. En

canvi, estic convençuda que on més eficaç seria una sentència exemplaritzant és en l'àmbit de la corrupció. Si tots aquells que roben diner públic ho paguessin amb penes contundents, es reduirien dràsticament els espolis a les arques públiques. Però l'Audiència Nacional no hi deu haver caigut perquè divendres va concedir el tercer grau a l'exvicepresident del govern espanyol Rodrigo Rato, la mateixa setmana que l'ha absolt –a ell i a 33 directius més– pel cas Bankia. Amb Rodrigo Rato a casa, els presos polítics catalans a la presó i el Borbó fugat sense ser jutjat, la justícia espanyola hauria de revisar el seu concepte de donar exemple.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara. Comercial: Eva Negre, Maria Àngels Taulats, Eduard Villacé i Josep Sánchez. Webs i Sistemes: Josep Madrenas. Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Comunicació: Albert París.

EL PUNT AVUI*

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00. Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera i Xevi Sala. Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Núria Astorch (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Xavier Castellón (Cultura i Espectacles), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Necrològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Ramon Buch (Disseny web), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

A la tres. Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat / @xevi_xirgo

El contrast

Mirin que n'és, de fàcil: "¿Vol que Nova Caledònia accedeixi a la plena sobirania i sigui independent?" Aquesta és la pregunta que hi ha impresa a les paperetes que avui podran dipositar a les urnes (quina enveja!) els més de 180.000 habitants de l'arxipèlag de Nova Caledònia, un territori situat a 1.500 quilòmetres a l'est d'Àustràlia però que depèn administrativament de França. Quin contrast si avui es llegeixen l'aclaridor reportatge que el corresponal a França d'aquest diari, Enric Bonet, fa a la secció d'Europa-Món explicant què en fan, de les urnes, avui a Nova Caledònia, i el comparen amb la investigació que ha fet Mayte Piulachs a la secció de Nacional d'aquest mateix diari explicant on han anat a parar les urnes que l'1-O van confiscar la Guàrdia Civil i els Mossos. A Nova Caledònia, les urnes les posen a disposició dels electors perquè decidei-

“Avui a Nova Caledònia posen urnes per decidir el seu futur; aquí, quan ho fem, ens les confisquen

xin el seu futur; aquí acaben segrestades i abandonades en un magatzem. A Nova Caledònia avui voten per segon cop sobre la independència tot i que l'Estat francès es consideri "una República indivisible", i ho fan gràcies als acords signats fa més de vint anys, el 1998. Per què? Perquè després que esclatés un conflicte ètnic i polític, totes les parts van arribar a la conclusió que

la violència no els duia enlloc, que era un carreró sense sortida, i que la millor solució eren les urnes. I van acordar (hi devia haver una taula de diàleg, no?) que farien un referèndum passats vint anys. Vint! Fins i tot així, les firmariem nosaltres, aquestes condicions. Els independentistes canacs –que estan dividits entre ells perquè uns tenen pressa i els altres creuen que no estan encara prou preparats per ser independents (els sona?)– van perdre un primer referèndum el novembre del 2018, avui tenen una segona oportunitat i, si el perden, tindran un nou referèndum el 2022. Aquí hi ha qui del resultat a Nova Caledònia en farà una lectura o altra. I que l'interpretarà com una victòria o una derrota de les tesis independentistes o unionistes. S'equivocaran. Tots. Saben per què? Perquè per a nosaltres, que hem vist la policia perseguir urnes, la victòria és el referèndum.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Increïble

■ Ja fa un temps que resulta increïble aquesta mena de democràcia que estem vivint, en què es pot entrar a la seu d'un govern elegit per un poble i detenir els seus representants polítics, en què es pot acusar de terrorista qualsevol persona per manifestar-se i lluitar per la llibertat, en què qualsevol organisme pot destituir un president d'una comunitat autònoma.

És per totes aquestes coses que em resulta increïble que a hores d'ara no s'hagi destituït, foragitat, expulsat aquesta senyora presidenta de la Comunitat de Madrid, Isabel Díaz Ayuso, que, malgrat les opinions de les institucions mèdiques, continua fent el que li dona la gana, posant en perill milions de vides humanes.

El que dic, increïble i vergonyós, però que estan esperant, que hi hagi una altra pandèmia? Doncs tal com estem, la nostra sanitat no ho resistirà.

VICTÒRIA PIJUAN
Barcelona

Cursa de la Mercè 2020

■ Per les circumstàncies de la Covid-19, fa un parell de mesos vaig ser crític amb l'anunci de la cursa de la Mercè. Em va semblar que fer-la suposava un perill de contagi. Però ara, un cop feta, felicito els organitzadors pel rigor amb què s'ha dut a terme. A ells i als voluntaris que han col·laborat perquè tot funcionés. I també als corredors i corredores que han fet possible un esdeveniment que ha fet història. Ha estat una de les primeres curses populars que s'han disputat a l'Estat en sis mesos, i poques s'hauran fet amb tantes mesures de seguretat. Des de la zona de la sortida fins a la de l'arribada, tot ha estat previst amb un rigor extrem.

Per la necessitat d'avançar, crec que aquesta atípica cursa de la Mercè servirà de mostra per dur-ne a terme d'altres. I també per fer activitats d'un altre tipus, siguin esportives o culturals.

MIQUEL PUCURULL FONTOVA
Barcelona

Suport

■ Expresso tot el meu suport al MHP de la Generalitat, Quim Torra. Tots junts arribarem molt lluny. Sempre amb tu, president.

M. REYES VALENTÍ PASCUAL
Barcelona

Sísif
Jordi Soler

De reüll. Gemma Busquets

Nahi Drammeh, un referent

Fa una setmana, Nahi Drammeh va recollir el premi Banyolina de l'Any, donant les gràcies: "A la ciutat que va acollir els meus pares, a l'estany que tant m'inspira i a la biblioteca que ha estat la meva segona casa." De 26 anys, politòloga i màster en diplomàcia internacional, ha treballat a la delegació de la Generalitat a Brussel·les i forma part de ONE Global Activist, que vol fer assequible la vacuna de la Covid-19 als països del Tercer Món. L'agraïment a la biblioteca és un recordatori

Malgrat els guetos, l'educació i les xarxes de suport funcionen

de la gran tasca socialitzadora i inclusiva d'uns espais que són dinamitzadors del coneixement. I són especialment clau en entorns familiars en què l'accés a la universitat és complex. No només pel cost econòmic, sinó també per la pressió emocional i el pes de la tradició. I en aquest punt destaca la feina d'acompanyament que fan des

de l'associació de suport a noies subsaharianes del Consorci de Benestar del Pla de l'Estany. Perquè allargar l'escolarització pot suposar evitar un matrimoni forçat. El cas de la Nahi Drammeh no és únic, però espera en tots els sentits. Perquè, tot i els guetos, demostra que l'educació primària i secundària, i les xarxes de suport, funcionen. I aquest és un premi col·lectiu. Però, sobretot, Nahi Drammeh es converteix en un referent, en un mirall per a les nenes del barri de Banyoles on va créixer.

Les cares de la notícia

PRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

Jordi Cuixart

Un rebuig explícit

La campanya endegada per Òmnium per esborrar la presència dels Borbons dels carrers catalans explicita el rebuig al rei Felip VI i a la monarquia corrupta en el tercer aniversari del discurs del Borbó en què va aplaudir l'a por ellos policial de l'1-O a Catalunya.

PRESIDENT DEL GOVERN ESPANYOL

Pedro Sánchez

Informe demolidor

El prestigiós diari britànic The Economist assenyala Espanya, de nou, com el punt negre de la pandèmia a Europa i en culpa el govern espanyol i el d'Isabel Díaz Ayuso, en un contundent article titulat "La política verinosa d'Espanya ha agreujat la pandèmia i l'economia".

CANTANT

Sílvia Pérez Cruz

L'espectacle de la música

Tres anys després de *Vestida de nit* la cantautora de Palafrugell recull les cançons que ha fet els últims temps per a espectacles com ara el *Cyrano* (Lluís Homar), *Grito pelao* (Rocío Molina) i *Josep* (Aurel) en un disc titulat *Farsa (Género imposible)*.

Nacional

Actes de reivindicació del 3-0 amb el focus en el rei

Òmnium comença una campanya per esborrar la monarquia de places i carrers

Junts per Catalunya descarta fer un altre 1-0

La ponència política suggereix que la UE ha d'intervenir si se supera el 50% dels vots

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El material confiscat l'1-0, oblidat

DIPÒSITS Més de mig miler d'urnes i un centenar d'ordinadors i tauletes comissades el dia del referèndum continuen en dependències policials sense que ningú les reclami **TRASPÀS** El TSJC, que va ordenar aturar la votació, va derivar el cas al Suprem, que no va exhibir cap peça en el judici contra els líders catalans

Mayte Piulachs
BARCELONA

“On són les urnes?” Era la gran obsessió de la fiscalia i dels cossos policials espanyols els dies previs a la celebració del referèndum d'autodeterminació de Catalunya, l'1 d'octubre del 2017, i que ni el centre d'intel·ligència estatal van trobar. L'interrogant també va ser cantat amb befa per ciutadans, quan requiraven paperetes i targetes censals. Finalment, la policia espanyola, la Guàrdia Civil i els Mossos d'Esquadra, a les ordres de la magistrada Mercedes Armas del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), van intentar aturar la votació. La policia judicial amb antiavalots –en actuacions denunciades als jutjats– van tancar centres de votació i van endur-se urnes, ordinadors portàtils, tauletes i mòbils. Tres anys després, més de mig miler d'urnes de l'1-0 i prop d'un centenar d'ordinadors, la majoria d'escoles i de particulars, continuen sota custòdia en dependències policials a Catalunya, oblidades pels tribunals.

La xifra

1 veïna de Barcelona és l'única, per ara, que ha reclamat al jutjat el retorn del seu portàtil, confiscat l'1-0

Quan el Tribunal Suprem va resoldre que els líders socials, els Jordis, i els líders polítics catalans eren la seva competència, forçant la llei (que deixa ben clar que el que predomina és l'aforament de l'acusat), l'Audiència Nacional li va traspasar la seva causa i el TSJC, la causa de la presidenta del Parlament i la mesa, així com les peces de convicció confiscades en els centres de votació. En el judici al Suprem, cap dels quatre fiscals ni les defenses van demanar la presència i exhibició d'aquests oreuats objectes (com és habitual en els jurats amb l'arma del crim), i les urnes i els ordinadors han anat agafant pols i humitat en els magatzems policials.

Fonts del Cuerpo Nacional de Policía (CNP) han

Tercer judici a manifestants

L'Audiència de Barcelona celebra el tercer judici contra manifestants que el 30 de gener del 2018 es van concentrar a l'avinguda Lluís Companys i al Parlament de Catalunya per donar suport a la investidura del president Carles Puigdemont, exiliat a Brussel·les, i que el Tribunal Constitucional va prohibir.

En aquest cas, la secció tercera comença dilluns el ju-

dici contra tres veïns, a qui la fiscalia demana tres anys de presó pels delictes de desordre públics i d'atemptat a l'autoritat per haver agredit agents dels Mossos, que van fer un cordó policial per evitar el pas de més concentrats al parc de la Ciutadella i intentaven tancar la porta del parc pel carrer Pujades. S'hi precisa que “no consta” que els agents tinguessin lesions.

informat a El Punt Avui que tot el que va confiscar als centres de votació de l'1-0 a Catalunya continua en dependències policials “a disposició del Suprem, unes, i del TSJC, altres” ja que indiquen que “hi ha judicis pendents de celebrar-se” i afegeixen que no s'ha fet cap entrega de material intervingut.

En “limbs jurídics”

Certament, hi ha pendent el macrojudici contra una trentena de funcionaris i empresaris, acusats d'organitzar l'1-0, que es farà a l'Audiència de Barcelona i al TSJC, el dels dos diputats d'ERC Josep Maria Jo-

vé i Lluís Salvadó. No obstant això, no s'ha descobert cap partida de diners públics de la Generalitat ni d'un particular per finançar les urnes que van aparèixer en els 2.259 locals habilitats per votar l'1-0. Ni el Tribunal de Comptes les comptabilitza en la despesa de l'1-0, que ha xifrat en 4,2 milions d'euros.

És normal, doncs, que ningú reclami el retorn de les urnes, ja que encara podria ser acusat d'algun delictes. Un cas molt diferent és el material informàtic, ja que com la formació de lesmeses, tot va ser entre voluntaris i van portar ordinadors i tauletes de casa

Una urna comissada, per la policia espanyola en un centre de votació a Lleida l'1-0 ■ SANTI IGLESIAS

d'entitats. En casos puntuals, els agents es van endur ordinadors de centres escolars després de reben-tar armaris. El Departament d'Ensenyament no ha exigut cap retorn de materials, tot i que a través dels serveis jurídics de Presidència manté la reclamació pels danys ocasionats pels policies.

Per ara, de casos coneguts, només hi ha el d'una veïna de Barcelona, personada com a afectada per les càrregues de la policia espanyola a l'institut Prosperitat que, a través de la seva advocada Marina Roig, ha demanat al titular del jutjat d'instrucció 7 de

Barcelona, que investiga 65 agents, que ordeni que se li retorni l'ordinador comissat. El magistrat Francesc Miralles acaba de denegar aquesta petició no perquè no hi tingui dret sinó perquè considera que el seu jutjat no és l'òrgan competent, i que ho reclami al Suprem. Roig, però, ha presentat un recurs d'apel·lació a l'Audiència de Barcelona ja que considera que el jutjat d'instrucció 7 era el que estava de guàrdia aquell 1 d'octubre del 2017, i investiga el conjunt de les actuacions policials, des dels cops de porra, empentes i estirades de cabells fins al comís

L'APUNT És l'hora del programa

Emma Ansola

Arribem al 3-O en un ambient de certa desolació. La indignació contra la monarquia no afluixa, ans al contrari, però el camí per fer-hi front, conjuntament amb la lluita contra la repressió i el poder de l'elit que controla els aparells de l'Estat, no apareix traçat enlloc. Els partits independentistes continuen ancorats en l'1-O i clamen per la unitat del 3-O com si no hagués

passat res en aquests anys. Però serà a partir d'ara, amb la data de les eleccions anunciada, que els partits hauran de començar a tocar de peus a terra i abandonar el relat èpic i els gestos simbòlics del *Ho tornarem a fer* per aprofundir en el que volen tornar a fer i com ho volen fer si l'independentisme torna a guanyar a les urnes. Agafin lupa i demanin programa.

El material comissat pels cossos policials l'1-O

DEMARCACIÓ	CUERPO NACIONAL DE POLICÍA (CNP)	GUÀRDIA CIVIL	MOSSOS D'ESQUADRA
Barcelona	Entren a 27 centres de votació Urnes88 Ordinadors portàtils29 Tauletes.....6 Mòbil.....1	Intervé en 71 centres de votació Urnes21 Ordinadors.....18 Tauletes.....2 Mòbils2	Entren a 141 centres Urnes 434 Material informàtic (no detallat)
Tarragona	Entren a 7 centres de votació Urnes12 Ordinadors portàtils13 Tauletes.....2	Urnes13	
Lleida	Entren a 7 centres de votació Urnes24 Ordinadors.....4	Urnes3 Emissora1	
Girona		Urnes9 Ordinadors.....7	
TOTAL	Urnes124 Ordinadors.....46 Tauletes.....8 Mòbils1	Urnes46 Ordinadors.....25	

FONT: ATESTATS POLICIALS RECOLLITS EN L'INFORME AL TSJC / GRÀFIC: EL PUNT AVUI

de material, tot i que actuaven sota la direcció del TSJC. Per la penalista i altres juristes, la situació del material confiscat l'1-O ha quedat en "uns llimbs jurídics" ja que el TSJC no en va fer el traspàs efectiu al Suprem. Des del tribunal s'indica que com que el Suprem no acostuma a ser

un òrgan que faci judicis no té espai per guardar les peces de convicció, i que tampoc calia el seu trasllat a Madrid per evidenciar que n'és l'òrgan competent si pel judici ningú les va reclamar.

La policia espanyola, la Guàrdia Civil i els Mossos d'Esquadra van informar

la magistrada Mercedes Armas de l'actuació l'1-O, en atestats en què precisen el material confiscat, el volum de concentrats, la resistència ciutadana, les portes i finestres que van trencar i els agents ferits, la majoria lleus.

Així, dels atestats del CNP, destaca que de l'IES

Joan Bosch es van endur dotze ordinadors portàtils, que eren del centre; i a la demarcació de Tarragona, els únics que indiquen la marca i número de sèrie dels aparells, es comissen dotze ordinadors a l'institut Comte de Rius. Pel que fa a la Guàrdia Civil, copsa que va confiscar vuit ordi-

nadors de sobretaula i un portàtil a Can Sunyer a Castellgalí de Rosanes i quatre al pavelló de Sant Julià de Ramis. Pel que fa a la policia catalana, en l'informe al TSJC precisa que en 141 centres van comissar 434 urnes i "material informàtic" sense donar-ne més detalls. ■

Un Tiguan?
Un T-Roc?
Un T-Cross?
I només 1 any?

Flex Renting

Condueix un SUV de Volkswagen durant un any. I després... ja veurem!

- Assegurança, manteniment i assistència en carretera
- Una única quota mensual

Oferta Volkswagen Renting S.A. per a un Volkswagen Tiguan Edition 1.5 TSI 96 kW (130 CV). Termini 48 mesos. 48 quotes de 307,84 € (IVA inclòs). Entrada: 5.056,51 € (IVA inclòs). Quilometratge: 10.000 km/any. Inclou manteniment, reparacions i assegurança a tot risc sense franquícia. No inclou canvi de pneumàtics. Per a altres versions o equipaments, consulta el teu Concessionari Volkswagen. Oferta vàlida fins el 31/10/2020 excepte variació en les condicions del preu del vehicle. Consum mitjà WLTP (l/100 km): 5,9. Emissió de CO₂ WLTP (g/km) (NEDC) de: 147 (134). Model visualitzat: Volkswagen Tiguan amb opcionals. Sense cost de cancel·lació a partir de 12 mesos aportant una entrada inicial mínima de 2.475,97 € amb una quota mínima de 367,13 € (en funció de l'entrada i la durada). Imports IVA inclòs. Oferta vàlida per a la gamma SUV Volkswagen (Tiguan, T-Roc i T-Cross). Consulta les condicions al teu concessionari.

Autopodium

Girona, Figueres, Sant Feliu de Guixols, Mont-Ras, Olot, Lloret de Mar
www.autopodiumvw.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Acció de Meridiana Resisteix a plaça Urquinaona i, a la dreta, l'acte de la Plataforma 3-0 davant del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya ■ TÉLEGRAM DE MERIDIANA RESISTEIX / ACN

Òmnium commemora el 3-0 “esborrant el rei del mapa”

■ L'entitat proposa canviar el nom de carrers, la retirada de busts i la revocació de medalles ■ La Plataforma 3-0 reivindica la vaga del 2017 ■ Junqueras i Torra fan una crida a fer-lo de nou possible

Redacció
BARCELONA

La data del 3-0 ho significava gairebé tot fa tres anys; suposava la reivindicació del referèndum de l'1-0 i un crit d'indignació de la ciutadania per la repressió de l'Estat espanyol a través de la violència exercida per la policia per treure les urnes dels col·legis i impedir una votació.

Ahir, tres anys després d'aquella gran vaga general i de l'aturada del país sota el crit “els carrers seran sempre nostres”, no hi va haver cap celebració. Només algun record per una data que fa tres anys va posar en peu de guerra el monarca, el govern de Mariano Rajoy i el mateix govern de la Generalitat, que veia davant dels seus ulls com el referèndum i la ciutadania agafaven les regnes del procés.

Aquella nit de fa tres anys, l'executiu i mem-

Les frases

“El 3 d'octubre tot era possible. Hi hem de tornar. Abandonem disputes internes i fem-ho possible”

Quim Torra
131È PRESIDENT DE LA GENERALITAT

“Hem de tornar a apel·lar a les majories que van fer possible el 3-0. Un 3 d'octubre permanent”

Oriol Junqueras
PRESIDENT D'ERC

“El rei encara no ha demanat perdó pel seu discurs el 3-0, [...] esborrem-lo del mapa dels Països Catalans”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM CULTURAL

“Hem de respondre amb lluita i mobilització, no ens donaran cap dret sense lluitar-lo”

Xavier Pellicer
PORTAVEU D'ALERTA SOLIDÀRIA

bres de confiança es van tancar al Palau de la Generalitat per escoltar la resposta de l'altra banda i es van trobar amb un monarca que els acusava de trencar la convivència i avalava els cops de porra a la ciutadania. Aquell dia la figura de Felip VI va fer un tomb i precisament ahir el vicepresident d'Òmnium, Marcel Mauri, en va fer memòria i va qualificar el discurs del rei de “vergonyós i lamentable”, perquè “legitimava la brutalitat policial” contra la gent que havia participat en el referèndum unilateral de

l'1-0. A més a més, Mauri va lamentar que el rei “encara no hagi demanat perdó al conjunt de la ciutadania per llançar la policia contra els ciutadans, ni tampoc pels anys de corrupció”.

Per tots aquests motius, Òmnium Cultural va posar ahir en marxa una campanya per “esborrar qualsevol rastre de la monarquia espanyola” a Catalunya, amb accions com ara promoure el canvi de nom de carrers, la retirada d'estàtues i busts i la revocació de medalles concedides a la corona. Per fer-ho

possible ha obert un nou espai web a la pàgina Coronacio.cat on demana la col·laboració ciutadana per “construir el mapa de la presència dels Borbons als Països Catalans i, d'aquesta manera, anar-los esborrant del país”. Aquesta nova iniciativa, emmarcada en la campanya *Fem-la caure*, s'acompanya d'un vídeo que s'ha projectat aquest matí als jardinetes de Gràcia de Barcelona, i a d'altres punts del país com ara la Seu d'Urgell, Lleida, Bellpuig, Mataró, Igualada, Berga, Sabadell i Terrassa, entre

d'altres. En l'acció de Barcelona hi ha hagut l'actuació del grup Arc de Triomf, que ha interpretat la cançó *Corona ciao*, la versió del *Bella ciao* que és banda sonora de la campanya.

Torra i Junqueras i el 3-0
El president de la Generalitat inhabilitat, Quim Torra, també va recordar ahir la mobilització del 3 d'octubre del 2017, en un missatge a Twitter: “El 3 d'octubre tot era possible. La ciutadania havia pres la determinació de fer guanyar la democràcia expressada en plenitud dos

dies abans contra la violència i l'amenaça. Hi hem de tornar. Abandonem disputes internes i fem-ho possible.” Per la seva banda, el president d'ERC, Oriol Junqueras, va proposar “un 3 d'octubre permanent” i va apostar per “tornar a apel·lar” a les grans majories que van fer possible la vaga general. “Les majories socials que necessitem i de forma continuada”, va indicar Junqueras, empresonat a Lledoners, en un missatge publicat al seu compte oficial de Twitter.

La vaga general d'ara fa tres anys, la van convocar els sindicats CGT, CNT, COS, I-CSC i IAC, i diferents comitès de defensa de la vaga per denunciar la vulneració de drets de l'Estat contra la celebració del referèndum. Ahir aquests sindicats agrupats en la Plataforma 3-0 van voler recordar i reivindicar el seu paper en l'organització de la vaga general del 3-0 com un acte de sobirania que anava de baix a dalt. Ahir van tornar a apel·lar a la necessitat d'aquesta unió tenint en compte l'actual crisi econòmica i social, en què la repressió de l'Estat encara s'accentuarà molt més, van explicar davant d'un centenar de persones davant del Palau de justícia. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El congrés fundacional de Junts per Catalunya es va iniciar el 25 de juliol amb la tria en votació de la mesa, després d'un acte telemàtic ■ ACN

JxCat accelera per fer efectiu l'1-0 i prepara la confrontació

■ Allunya en la ponència política un nou referèndum unilateral perquè veu legítim el mandat actual i aposta per desobediència i estratègia judicial ■ Suggereix que intervingui la UE si s'assoleix el 50%

Òscar Palau
BARCELONA

“Cal accelerar el procés de materialització del mandat de l'1-0.” Ras i curt, aquest és el propòsit que es fa Junts per Catalunya en el text definitiu de la ponència política, un dels documents fundacionals del partit que els més de 4.000 afiliats van votar, ahir, telemàticament i que, a més, fa seva l'aposta inequívoca per la “confrontació intel·ligent, democràtica i pacífica” amb l'Estat que el seu líder, Carles Puigdemont, ja va avançar, aquest agost, a Prada. “Eludir la confrontació democràtica no aporta cap via de solució al conflicte polític entre Catalunya i Espanya, i en el millor dels casos només farà que traspasar a generacions futures la gestió d'aquest conflicte, o bé comportarà la renúncia definitiva”, conclou el document, a què ha tingut accés aquest diari. El text, així, assegura que el referèndum d'ara fa tres anys

ja va donar un mandat legítim que ara hi ha el repte d'implementar, per què un nou referèndum “no més podria tenir algun sentit en cas que estigui acordat amb l'Estat i que hi hagi les garanties que aquest en respectarà el resultat”, cosa que ara mateix “sembla impossible”.

La ponència concreta el concepte de confrontació en “qualsevol camí” que respongui als principis de la no-violència, la no-cooperació i la desobediència civil. Això sí, per tirar-la endavant, tant individualment com socialment, admet que cal “una preparació”, perquè la desobediència civil “no és un joc” i cal ser conscient de les seves conseqüències. D'aquí que proposi identificar el rol d'entitats, partits i institucions en “l'impuls, organització i acompanyament” de la mobilització, que, al cap i a la fi, ha de tenir l'objectiu de “desgastar el poder de l'Estat a Catalunya” en tots els àmbits institucionals i més enllà, ja que també es proposa reduir la

L'executiva redactarà el reglament de les primàries

La ponència organitzativa, el segon gran document fundacional votat ahir, no inclou les bases que regiran el procés de primàries que es convocarà tot seguit per trobar candidat a la Generalitat en les eleccions del febrer, però sí que fixa que l'executiva “serà l'encarregada” de confeccionar el reglament, que després haurà d'aprovar el consell nacional “prèvia consulta als afiliats”, a qui es reserva molt de protagonisme en el nou partit, aprofitant la implanta-

ció de les noves tecnologies. “Les llistes obertes són la base del partit i el reglament les haurà d'implementar”, recorda la ponència, que, en tot cas, assegura que les primàries hauran de ser “amb plenes garanties de transparència, obertura i equitat de gènere”. El text, que recomana mandats orgànics i institucionals de no més de vuit anys, també recull que JxCat acceptarà la doble militància “fins que hi hagi una eventual confrontació electoral”. És a

dir, que els afiliats que ho siguin del PDeCAT no cal que triïn entre un i l'altre fins que es confirmi que es presenten per separat a les eleccions.

La ponència defuig situar el partit en l'eix dreta-esquerra, i aposta per bastir un espai “amb càrrega ideològica de segle XXI”, que proposi respostes “des dels principis de la llibertat i la igualtat”. De fet, constituirà una comissió per propiciar el “diàleg franc” entre els grans corrents: liberal, socialdemòcrata i esquerra.

“dependència dels oligopolis financers o energètics dependents de Madrid”. Això sí, també es puntualitza que aquesta estratègia “ha de trobar en tot moment la complicitat mínima deguda en les institucions”, que haurien d'impedir que “siguin reprimits” actes de desobediència cívica impulsats des de la ciutadania.

El text consagra la unilateralitat com a “instru-

ment irrenunciable” atesa la sistemàtica negativa de l'Estat, per bé que, tot seguit, assegura que JxCat “treballarà perquè la via de la negociació s'acabi imposant”, ja que la confrontació “no és incompatible amb la voluntat de diàleg, ans al contrari”. En tot cas, constata que perquè aquesta via sigui transitable s'ha de fer “en condicions de reconeixement i respecte mutu”, cosa que

passa, per exemple, per la presència d'un mediador, i veu que l'Estat només s'hi avindrà si, en termes d'estabilitat política i econòmica i a efectes d'imatge, “el cost de no negociar és més alt que el de negociar”, per què també incideix a tenir present la seva actual “debilitat” per dissenyar l'estratègia que s'ha de dur a terme. “En cas d'absència de negociació, caldrà seguir el camí legitimat per

les urnes”, conclou la ponència, que, això sí, també fa una proposta concreta si se supera el 50% dels vots en les properes eleccions. En tal escenari, suggereix: “Es considerarà la possibilitat de sol·licitar la intervenció de la UE per forçar un referèndum acordat.”

La ponència subratlla també, en al·lusió indirecta a ERC, que amb l'eixamplament de la base no n'hi ha prou: aquesta també “es consolida i la seva determinació creix”, afirma, quan es resisteix davant la repressió “i no quan es cau en estratègies vacil·lants”. De fet, en un altre moment, també retreu al Parlament, en mans republicanes, que, “en moments clau, no ha estat capaç de defensar” la seva sobirania, per què reclama, ara, “l'apoderament” de les institucions pròpies, consistent a aprovar lleis i endegar accions de govern que permetin fer efectiu el programa i els objectius polítics de l'independentisme, “i defensar-ne la plena aplicació”. “Cal convertir cada acció repressiva de l'Estat i dels seus tribunals en un revulsiu que ens faci avançar en la construcció de la república”, subratlla el text, que reclama una “estratègia jurídica”, tant dins l'Estat com internacionalment, “dirigida a fer aflorar el seu caràcter autoritari i demofòbic”. Per fer-la possible, insta a “mobilitzar o constituir equips jurídics” que enduguin processos judicials en tots els àmbits en què es vegin vulnerades les institucions catalanes, i reclama en conjunt una “planificació global i interdisciplinària per derrotar l'Estat en tots els àmbits possibles i fer palès el caràcter sistemàtic dels seus atacs i tracte discriminatori” cap a Catalunya. “Això ens obre la porta al reconeixement internacional que Catalunya és discriminada com a minoria nacional”, resol.

JxCat, en tot cas, reflexiona que els objectius “difícilment” s'assoliran sense una unitat d'acció de tot l'independentisme que cal garantir “sota la direcció del Consell per la República”, que ha de “liderar” l'estratègia per assolir la independència, amb altres institucions republicanes, com ara l'Assemblea de Càrrecs Electes, que també es proposa reforçar. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Dimiteix l'alcalde de Manlleu després de sortir ebri en un vídeo

L'alcalde de Manlleu, Àlex Garrido, d'ERC, va presentar la dimissió del càrrec divendres a la tarda després que hagin transcendit unes imatges d'aquest estiu en què se'l veu en estat d'embriaguesa en un local d'oci en el moment que agents de seguretat privada el fan fora. El mateix alcalde va confirmar la renúncia en un comunicat adreçat als veïns. "El meu comportament és del tot censurable, tenint en compte la situació crítica que travessa el país i la nostra ciutat", afirma a l'escrit. Garrido es refereix a la pandèmia de la Covid-19 i les seves conseqüències, entre elles les mesures més restrictives que viu Manlleu des de fa uns dies. Garrido també defensa en el seu comunicat que els representants públics han de ser "exemplars" fins i tot en fets circumscrits "estrictament a la vida privada, com és el cas", i per això ha pres la decisió "irrevocable" de dimidir. En el vídeo, a més, Garrido no porta

L'alcalde dimissionari, Àlex Garrido ■ MIQUEL RIERA

la mascareta.

Garrido va explicar divendres a l'agència ACN que la renúncia es farà efectiva a partir de dilluns, quan començaran els tràmits per a la substitució. "És honest reconèixer el meu error, però alhora vull evitar que ningú intenti treure'n rèdit posant en dubte la bona tasca que hem portat a terme des de l'equip de govern a causa d'un comportament individual inapropiat", va afegir. El polític d'ERC va afe-

gir que el lideratge de la segona ciutat d'Osona en nombre d'habitants quedarà "en bones mans" i va agrair les mostres de suport "incomptables" que ha rebut del veïnat, de l'equip de govern i del seu partit. En aquesta línia, els seus socis de govern municipal, JxCat, van afirmar ahir: "Respectem la seva decisió i agraim l'esforç i dedicació que ha demostrat durant aquests anys pel poble de Manlleu".

■ REDACCIÓ

En llibertat i prohibició de sortir del país per a onze detinguts l'1-0

El jutge de guàrdia ha deixat en llibertat provisional onze detinguts, acusats de participar en els disturbis a Barcelona en la commemoració del referèndum de l'1-0, encara que els prohibeix sortir de país i els ordena comparèixer quinzenalment al jutjat. Segons va informar el gabinet de premsa del TSJC, els onze detinguts, alguns d'ells defensats per Alerta Solidària, van comparèixer ahir al matí davant del jutge de guàrdia i van quedar en llibertat, amb mesures cautelars, tal com sol·licitava la fiscalia. Els manifestants estan acusats dels delictes de desordres públics i atemptat a l'autoritat, pels fets de dijous passat a la nit, en què es van cremar contenidors i es van provocar danys en vehicles estacionats. En total, a Barcelona van ser detinguts divuit manifestants, quatre d'ells menors, que van quedar en llibertat en espera de ser citats per la fiscalia de menors. ■ REDACCIÓ

Carrizosa anuncia que Cs renuncia a presentar candidat

El president del grup parlamentari de Ciutadans (Cs), Carlos Carrizosa, va trametre ahir que la seva formació renuncia a presentar candidat a la investidura al president del Parlament, Roger Torrent, en la roda de contactes amb els grups que aquest va començar divendres. Cs havia iniciat contactes amb el PSC i el PP per parlar de la possibilitat de presentar un candidat instrumental, un candidat sense possibilitats de guanyar però que evités, al seu parer, un possible bloqueig de la situació. En una atenció als mitjans a l'Hospitalet de Llobregat, Carrizosa va donar per "bona" la data per a les eleccions del 14 de febrer revelada per Torrent divendres en una entrevista radiofònica, ja que "desbloqueja" l'escenari polític. Tot i això, va insistir a defensar "una fórmula de consens" que no passi per cap "candidat instrumental", però que

tampoc sigui la via "unilateral" de Torrent de dissoldre el Parlament i posar les urnes el 14-F. Carrizosa, però, no va concretar cap proposta en aquest sentit més enllà d'afirmar: "Proposem una fórmula més d'acord amb el Consell d'Estat, per no endarrerir les eleccions més enllà del 14-F i que desbloquegi la situació de manera consensuada amb la resta de forces." D'altra banda, Cs va proposar ahir que les famílies que no puguin fer teletraballar disposin d'un professional que tingui cura dels infants que han de complir quarantena per la Covid-19. La mesura està inclosa en una moció que la formació taronja presentarà a tots els ajuntaments catalans en què tingui representació i preveu altres propostes "per garantir la conciliació de les famílies amb menors en edat escolar que s'han de confinar a causa de la Covid-19". ■ AGÈNCIES

FASHION ESPAI

7-17 OCTUBRE

DEIXA'T ABDUIR AMB LA MODA INFINITA DE L'ESPAI

DESFILADES ONLINE
CÀSTING MODELS
SORTEJOS I PREMIS

APUNTA'T AL CÀSTING A FASHIONESPAI.CAT

espai GIRONÈS > L'ESPAI INFINIT

PÀRQUING GRATUÏT
ESPAIGIRONES.COM

110504-12388110

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un tast de... 'Ubuntu', de Raül Romeva i Rueda

Ubuntu

Angle Editorial
Gènere: Assaig
Pàgines: 176
Preu: 16,90 €

El darrer llibre de Raül Romeva ha estat guardonat aquest estiu amb el Premi Assaig Irla 2020 “per la seva proposta encaminada a gestionar la complexitat política dels reptes globals a través de la presa de consciència col·lectiva i des del concepte del procomú”, segons el jurat. L'exconseller empresonat afirma que en el llibre, que inclou un pròleg d'Oriol Junqueras, es defineixen les línies estratègiques per a la construcció “d’una República catalana cívica, de mirada àmplia i compromesa amb el món”

Ubuntu: la revolta global

Uubuntu és un principi ètic d'origen sud-africà. És un dels principis fundacionals de la nova República de Sud-àfrica i està lligat a la idea d'un Renaixement africà. Té a veure amb la lleialtat amb les persones i la seva manera de relacionar-se. La paraula prové de les llengües zulu i xhosa. Sorgeix de la dita popular «Umuntu, nigumuntu, nagamuntu», que en zulu significa «Una persona és persona a causa dels altres». S'acostuma a explicar el seu significat a través d'un conte. Un antropòleg que estudiava els usos i costums d'una tribu a Sud-àfrica va proposar un joc a uns infants de la zona. Va arregar un bon grapat de fruites i dolços i els va col·locar en un cistell sota un arbre. Va cridar els nens i els va dir que qui corrent arribés primer a l'arbre guanyaria el cistell.

Quan l'antropòleg va donar el senyal de córrer, immediatament els nens es van agafar de les mans i van córrer junts cap a la cistella. Llavors es van asseure i es van repartir dolços i fruita per gaudir-ne tots junts. Sorprès, l'antropòleg els preguntà per què hi havien anat de la mà, quan si un d'ells hagués corregut s'hauria quedat amb tota la cistella. Aquest cop els sorpresos van ser la canalla, que tots allora van cridar: «Ubuntu! Ubuntu!».

Una nena va prendre llavors la paraula i va dir: «Com podríem estar feliços, cap de nosaltres, si la resta no ho estigués?».

La via ubuntu

Durant dècades ha primat una lògica basada en l'individualisme (jo, meu, per a mi) o en un determinat corporativisme nacionalista (els meus, els que són com jo, la meva gent). Tanmateix, mai com ara havíem vist tantes ganes i necessitat de parlar d'un nosaltres global, universal i transgeneracional.

Em sumo al canvi de paradigma.

En cap cas es tracta de renunciar a la individualitat i encara menys a la comunitat, sinó d'assumir que la nostra felicitat i benestar individuals i comunitaris estan condicionats a la felicitat i el benestar comuns, també en termes planetaris.

Va ser sobretot el premi Nobel de la pau de 1984, Desmond Tutu, qui durant la seva lluita contra l'apartheid va internacionalitzar el terme *ubuntu*. Una persona amb ubuntu, deia, «és oberta, està disponible per als altres, els dona suport, no se sent amenaçada quan algú altre és més capaç i destaca en alguna cosa, coopera en lloc de competir, aprèn i se sent part d'un nosaltres que la transcendeix, se sent segura de si mateixa en la mesura que sap que pertany a una gran totalitat, i entén que es fa petita quan altres

persones són humiliades o menyspreades, torturades o oprimides».

Nelson Mandela, per la seva banda, apuntava que actuar amb ubuntu no vol dir que la gent no hagi de mirar per ella mateixa, sinó que la qüestió rau en el fet que tot allò que un o una fa ha de repercutir de manera positiva en la resta de la comunitat.

És per tot plegat que considero ubuntu una gran lliçó sud-africana que ha d'impregnar les nostres vides, cada cop més globalitzades.

De la mateixa manera que a Sud-àfrica ubuntu ha servit de llaç d'unió entre cultures diverses, també es pot aplicar a d'altres realitats territorials, siguin aquestes definides (comunitat, ciutat, nació, país) o de caire més universal.

Això és ubuntu. Jo soc en tu. Em reconec en la mesura que et reconec a tu. La teva felicitat és la nostra. Jo soc perquè tu ets, perquè nosaltres som.

No té a veure amb tu o amb mi, té a veure amb nosaltres. Només si ens veiem com a part integrant d'un ecosistema més ampli i complex podem existir, ser.

Una mirada ubuntu ens aboca a començar per petits canvis al nostre entorn que formin part d'una autèntica revolució global. Exemples d'això són el Black Lives Matter de la lluita antiracista, els Fridays for Future del moviment ecologista, o el MeToo feminista, entre d'altres.

Fins i tot, ubuntu és, literalment, el nom d'una de les versions més populars de GNU/Linux, el sistema operatiu lliure desenvolupat mitjançant la cooperació global entre programadors i programadores. Tots aquests moviments formen part d'una lenta però imparable revolució global. No és la seva lluita. És la nostra. La de tothom.

Construir la nostra vida al voltant del principi ubuntu ens ajuda a reconèixer i incentivar el nostre potencial com a éssers humans, però també com a col·lectivitat definida, cap a una cooperació efectiva i el bé comú.

Quan penso en quina mena de país vull per a la meua filla i el meu fill, penso en un que tingui una ànima ubuntu.

De la humilitat a la responsabilitat

Com tanta altra gent em vaig fer lector d'adolescent gràcies al *Mecanoscrit del segon origen*, de Manuel de Pedrolo. La línia entre ficció i realitat que dibuixa l'obra em va fascinar des de la primera ratlla. Llegit amb ulls d'avui esdevé d'una contemporaneïtat que fa por.

En tant que humanitat (*Homo sapiens*) existim des de fa només 200.000 anys. Què

ho fa que ens creguem eterns? S'acosta la Terra, o si més no la humanitat, a la seva hecatombe? Ens hauríem d'estar preparant per a un nou origen, tal com apunta Pedrolo? I si la humanitat estigués demanant a crits una segona oportunitat?

Sigui com sigui, és indiscutible que estem vivint un canvi d'era.

L'actual model de consum i de producció és un xec en blanc cap a l'autodestrucció de la humanitat, i episodis com el de la covid-19 fan palesa la nostra vulnerabilitat com a espècie i la fragilitat de la governança mundial.

Només cal llençar una ràpida llambregada al nostre voltant per adonar-nos que la humanitat (*Homo sapiens*) camina inexorablement cap a un escenari de col·lapse social i ambiental: desregulacions o regles injustes en favor de les elits i els oligopolis, pèrdua de confiança en les institucions a causa de la cobdícia i les corrupteles d'uns quants, desigualtats que creixen intra- i interterritoris (també en l'àmbit europeu), una comunicació fake que alimenta prejudicis i estereotips de manera alarmant, i un planeta cada vegada més maltractat, explotat i contaminat.

La revolta és, per a molta gent, l'única sortida digna davant la perspectiva d'un no-futur.

Després de la batalla res no serà igual

Durant mesos la lluita contra la covid-19 ha ocupat i seguirà ocupant portades i atenció mediàtica. Després de la batalla res no tornarà a ser igual. Les conseqüències duraran anys i algunes seqüeles seran irreversibles. De nosaltres depèn que en sapiguem veure

Avançament editorial

Desmond Tutu, a la dreta, i Nelson Mandela van internacionalitzar el terme 'ubuntu'. A la fotografia celebren que Sud-àfrica havia estat escollida per organitzar el mundial 2010 ■ EFE

Raül Romeva i Rueda

Doctor en relacions internacionals i llicenciat en economia, va ser diputat al Parlament Europeu del 2004 al 2014 i conseller d'Afers Exteriors, Relacions Internacionals i Transparència. Ha estat investigador sobre pau al Centre Unesco de Catalunya i a l'Escola de Cultura de Pau de la UAB, sotscaip de l'Oficina de la Unesco a Bòsnia i Hercegovina, supervisor electoral per a l'Organització per a la Seguretat i la Cooperació a Europa i coordinador de campanyes de desarmament a Intermón Oxfam. En el judici per l'1 d'Octubre va ser condemnat a dotze anys de presó.

també les oportunitats.

La qüestió sanitària, avui crucial, es resoldrà quan trobem la vacuna, cosa que confio que passarà tard o d'hora. En canvi, la part més difícil de la reconstrucció té a veure amb les destrosses socials, econòmiques i institucionals. Com passa sovint, és en el fragor de la batalla que ens adonem de les mancances estructurals, quan trobem a faltar tot allò que hauríem d'haver fet i no vàrem fer per desídia, per inconsciència o per incompetència.

La recuperació exigeix canviar prioritats, tant pel que fa a models de producció i de consum com a paradigmes polítics i institucionals.

Després d'aquesta batalla en vindrà una altra, econòmic-social, molt més dura encara. Com en tota postguerra, ens haurem de reinventar sobre la base de polítiques keynesianes en què la despesa pública sigui capaç de reactivar l'economia, crear ocupació, reduir les desigualtats i continuar amb el combat davant les amenaces globals encara vigents. Els serveis públics, tan castigats per les retallades, hauran de ser de nou el pilar de la nova era. Però perquè això passi calen tres coses. U: reinventar la fiscalitat. Això exigeix no carregar tant sobre persones i empreses i fer-ho més sobre la riquesa i la regulació d'un mercat global que ha de tenir una funció més productiva i menys virtual que la que té ara.

Dos: invertir en maneres de reactivar l'economia reduint el consum superflu i trobant un equilibri entre produir, viure i conivir, i alhora apostant per una renda bàsica per a la ciutadania.

I tres: enfortir l'estat del benestar sobre quatre principis: desburocratització, descentralització, eficiència i bon govern.

Tot plegat suposa un canvi de paradigma econòmic i polític. El lliure mercat, l'estat nació i fins i tot la Unió Europea no són avui eines eficients ni suficients. De fet, en alguns casos s'han demostrat fins i tot contraproduents.

Assumir-ho i treballar per canviar-ho és només el primer pas.

Dependents

L'ideal col·lectivitzador es va esfondrar fa anys. Fukuyama va decretar llavors la fi de la història. «No hi ha alternativa possible al capitalisme», pregonava Thatcher.

Des de llavors milions de persones arreu del món confien que algun dia la màgica mà invisible d'Adam Smith els tregui de la misèria. Smith creia que «en perseguir el seu propi interès, l'individu fomenta, sense ni tan sols ser-ne conscient, l'interès de la societat de manera molt més eficaç que si ho busqués».

De moment, però, la mà fa honor al seu nom i seguim sense veure-la.

Durant dècades hem viscut pràcticament dominats per un sentiment de fatalitat, segons el qual «les coses són així i no poden ser d'altra manera».

És l'èxit del poder intel·ligent, en terminologia de Byung-Chul Han. El neoliberalisme converteix les persones en dependents a còpia de missatges simples i seductors. El poder no nega ni sotmet la llibertat, simplement l'explota. No som lliures per decidir, som només lliures per escollir entre opcions donades.

No és el mateix tipus de poder coercitiu que caracteritzava el capitalisme del segle xx, i sobretot el del xix. Avui ens creiem més lliures que mai gràcies a la revolució tecnològica. Creiem que com que tenim accés universal a la informació global ho sabem tot i podem actuar amb independència i sobirania individual. Res més lluny de la realitat.

Arruzza, Bhattacharya i Fraser, per exemple, denuncien a Feminisme per al 99% (2019) la mentida del feminisme liberal, en la mesura que condemna la discriminació i defensa la llibertat d'elecció però es nega a afrontar les limitacions socioeconòmiques que fan que la llibertat i l'empoderament siguin impossibles per a la majoria de dones.

I, tanmateix, hi ha alternativa

Ara som en el moment adequat per veure-la i sobretot per entendre-la. Perquè el planeta té límits, però la paciència també. I a molta gent, cada vegada més jove, se li està acabant i no està disposada a veure com per manca d'empatia i de responsabilitat global i transgeneracional ens fonem, literalment, el planeta.

Avui des del món industrialitzat extraïem els recursos d'altres països i consumim de manera obsessiva, compulsiva i malaltissa tota mena de productes que fabriquem en massa a les economies emergents, on la mà d'obra és més barata i més dòcil. Mentrestant, els beneficis circulen en grans quantitats i pràcticament sense control entre els comptes corrents i les butxaques de vestits cars del nord, mentre que als països mal anomenats del sud milions de persones observen el món a través de pantalles d'ordinadors desmantellats, procedents justament d'aquell nord que malden per imitar.

Si algú creia que pel fet de viure en un nord privilegiat i benestant estava protegit i a recés de la misèria, la covid-19 li ha fet obrir els ulls. La seguretat que hauria de proporcionar l'estat del benestar s'ha vist amenaçada precisament per l'obsessió desreguladora i la manca de visió política global i transgeneracional.

L'alternativa passa per un canvi de conducta, però aquest no vindrà si abans no hi ha un canvi d'actitud i, per tant, de consciència individual i col·lectiva.

Una consciència ubuntu.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

LA CRÒNICA

Jordi
Casas

Creumar goma, tres anys després

El 3 d'octubre del 2017, es va cremar molta goma, molts pneumàtics, quan els participants en l'aurada de país per protestar per l'actuació policial que va reprimir i apallissar votants del referèndum i per reivindicar els resultats de la consulta van tallar carrers, carreteres i vies ferroviàries. I, ahir, se'n va tornar a cremar per recordar aquella data i els motius d'aquella mobilització i, ara, per demanar l'alliberaments de les preses i els presos polítics i que pari la persecució judicial contra els exiliats.

En aquesta ocasió, però, no es van cremar pneumàtics per tallar vies, sinó que es van cremar pneumàtics i, segurament, líquid de frens i d'embragatge, dels qui, convocats per l'Assemblea Nacional de Catalunya (ANC), van participar en les marxes lentes de vehicles amb destí la presó del Puig de les Basses de Figueres, un dels símbols de la repressió del govern espanyol contra l'independentisme. I, realment, al giratori d'accés a la presó, feia olor del fonoll que abunda als vorals, però també pudor dels fluids dels cotxes, amb els frens i embragatges estressats per la baixa velocitat a què es van fer els trajectes.

Es tractava de fer-se veure, no pas d'emprenyar. I els participants es van fer veure. Precisament perquè la visualització fos més potent, les territorials gironines de l'ANC van mobilitzar-se a la tarda i no es van afegir a les marxes lentes que provenien de les terres de Ponent –Almacelles (Segrià) i la Seu d'Urgell (Alt Urgell)–, d'Igualada (Anoia) i de l'Ebre –les Cases d'Alcanar– i

La columna de cotxes pujant cap al Puig de les Basses, a l'esquerra, i una voluntària creant la paraula 'llibertat' amb clavells ■ QUIM PUIG

que, al matí, es van dirigir fins a Argelers. Ho van voler fer a la tarda des del Baix Empordà, el Gironès, la Garrotxa, el Pla de l'Estany i el Ripollès. Es van aplegar amb els de l'Alt Empordà ocupant tot el voral de la recta de l'N-260 a Hostalets de Llers abans de desplaçar-se fins a la presó altemperdanesa. El resultat va ser espectacular: al Puig de les Basses, hi van coincidir més de 300 cotxes que baixaven del nord, d'Argelers, i més de 300 de les comarques gironines.

Per les restriccions per prevenir la Covid-19, no hi va haver con-

centració, ni parlaments. Només una processó de cotxes que giraven cua després de lliurar clavells vermells (símbol de revolució) als organitzadors, que van dibuixar amb ells la paraula *llibertat*, i de deixar-ne també a les tanques que voregen aquesta presó.

De fet, l'ANC va tornar a demostrar cintura, capacitat de mobilització i d'improvisació. A Argelers, l'acte estava previst al parc dels Pins amb la intervenció, entre d'altres, del conseller de Cultura a l'exili, Lluís Puig, però les mesures de restricció per la Covid-19 imposades pel govern fran-

cès van obligar a suspendre'l. L'ANC el va substituir per una concentració al mateix parc dels participants a dins dels vehicles i

L'Assemblea Nacional de Catalunya va tornar a demostrar capacitat de mobilització

els parlaments es van poder seguir en directe sintonitzant ràdio Arrells de Perpinyà. El programa va ser conduït per la periodista Laura Bertran i va tenir entrevis-

tes al mateix Puig i, entre d'altres, a membres de l'ANC.

A Argelers, l'Assemblea va voler reivindicar la legitimitat del govern a l'exili i la feina d'internacionalització del conflicte amb l'Estat espanyol que fa. A més, com en el cas del Puig de les Basses, va ser també un recordatori del tercer aniversari dels fets d'octubre, és a dir, de reivindicació dels resultats del referèndum, de la capacitat de mobilització de l'aurada de país i de denúncia de la violència policial i de l'actitud de l'Estat, amb el discurs del rei com a referent.

14 FIRAVO

FIRA DEL VEHICLE D'OCASIÓ DE FIGUERES

2, 3 i 4 octubre 2020

RECINTE FIRAL DE FIGUERES

Ajuntament de Figueres
www.figueres.cat